

שְׁמִיעַ לךְ, שְׁהָרִי דְגִים בְּסֻלַּע
הָקָן שְׁלָהֶם, אֵיתָן בְּהַפּוֹךְ -
תִּנְיָא. אֵיתְנִים בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת -
תִּנְיָאִים. הַשְּׁמֵר מֵהֶם, שְׁהָרִי אֶתְהָ
כְּבֵד פֶּה וְכַבֵּד לְשׁוֹן, וְיִמֵּי שְׂרוּצָה
לְהַחְזִיק בְּסֻלַּע שֶׁל דְּגֵי הַיָּם, שֶׁל
בְּעֲלֵי הַמַּשְׁנָה, שְׁהֵם תִּנְיָאִים,
צְרִיף לְהֵיּוֹת תְּקִיף, לְשׁוֹן מַחְדֵּדֶת
חֲרִיפָה, לְנֻקַּב עַד שְׁמַגִּיעָה
לְתַהוּם הַגְּדוּלָה שְׁשָׁם.

בי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא
יכזב, (חבוק ב) ואוקמוה דהאי קרא נוקב
ויורד, עד תהומא רבא. מאן הוא דנחית
לתהום רבא, לאשכחא זמנא דא, אלא אנת,
דאתמר בך (תהלים לו) צדקתך פהררי אל
משפטיך תהום רבה. כמה מארי מתניתין,
דבעו לנחתא לעומקא דהלכה, לאשכחא
תמן קץ דפרקנא, ונחתו תמן, ולא סליקו.
ואף על גב דלישנהון הות כפטיש יפוצץ
סלע, חליש פטיש דלהון, לנקבא בההוא
סלע. ומאן דנקיבו דיליה בההוא סלע בלא
רשו, אתא חוץ לנשכא ליה. ואית אחרנין
דנקיבו לה, עד דמטו לתהומא רבא, ולא
סליקו מתמן.

ובזמנא דנוקבא פתיחא, כל מאן דהוה נפיל
תמן, לא הוה סליק. ומשיח בן דוד
נפל תמן עם משיח בן יוסף. דחד איהו (זכריה
ט) עני ורוכב על חמור. וחד איהו, (דברים לג)
בכור שורו, דא משיח בן יוסף. והאי איהו
(שמות כא) פי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל
שמה שור או חמור. ולכן נקרא המשיח בר
נפלי. והיא נפלה אחריהם,
ונאמר עליה, (עמוס ה) נפלה לא
תוסיף קום בתולת ישראל.
ואתה הוא בעל הבור ישלם כסף
ישיב לבעליו (שמות שם). והמת
יהיה לו - זה משיח בן יוסף
שעתיד להרג.

בְּסֻלַּע קִנְיָא דְלַהוֹן, אֵיתָן בְּהַפּוֹכָא, תִּנְיָא.
אֵיתְנִים בְּהַפּוֹךְ אַתְוּוֹן, תִּנְיָאִים. אֶסְתַּמַּר
מִנְיָיְהוּ, דְּהָא אַנְתָּ פְּהַ וְכַבֵּד לְשׁוֹן, וּמֵאֵן
דְּבַעֵי לְאַתְקַפָּא בְּסֻלַּע דְּנוּנֵי יַמָּא, דְּמֵאֲרִי
מִתְנִיתִין, דְּאִינוּן תִּנְיָאִים, בְּעֵי לְמַהוּי תְּקִיף,
לִישְׁנָא חֲדִידָא חֲרִיפָא, לִינְקוּב עַד דְּמֵטִי
לְתַהוּמָא רַבָּא דְתַמָּן.

בי עוד (דף רע"ט ע"א) חזון למועד ויפח לקץ ולא
יכזב, (חבוק ב) ואוקמוה דהאי קרא נוקב
ויורד, עד תהומא רבא. מאן הוא דנחית
לתהום רבא, לאשכחא זמנא דא, אלא אנת,
דאתמר בך (תהלים לו) צדקתך פהררי אל
משפטיך תהום רבה. כמה מארי מתניתין,
דבעו לנחתא לעומקא דהלכה, לאשכחא
תמן קץ דפרקנא, ונחתו תמן, ולא סליקו.
ואף על גב דלישנהון הות כפטיש יפוצץ
סלע, חליש פטיש דלהון, לנקבא בההוא
סלע. ומאן דנקיבו דיליה בההוא סלע בלא
רשו, אתא חוץ לנשכא ליה. ואית אחרנין
דנקיבו לה, עד דמטו לתהומא רבא, ולא
סליקו מתמן.

ובזמנא דנוקבא פתיחא, כל מאן דהוה נפיל
תמן, לא הוה סליק. ומשיח בן דוד
נפל תמן עם משיח בן יוסף. דחד איהו (זכריה
ט) עני ורוכב על חמור. וחד איהו, (דברים לג)
בכור שורו, דא משיח בן יוסף. והאי איהו
(שמות כא) פי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל
שמה שור או חמור. ולכן נקרא המשיח בר
נפלי. והיא נפלה אחריהם,
ונאמר עליה, (עמוס ה) נפלה לא
תוסיף קום בתולת ישראל.
ואתה הוא בעל הבור ישלם כסף
ישיב לבעליו. והמת יהיה לו, דא משיח בן יוסף,
דעתיד לאתקטלא.